

Kampioenscompetitie om de landstitel 1958 - 1959
Derde wedstrijd Gouda - Sportclub Irene (Tegelen) 0-1.

zondag 14 juni 1959

Vroeg Limburgs doelpunt beslissend

Sterker Gouda stond anderhalf uur lang voor onneembare stelling

**Aanvalstactiek te eentonig om overwicht te
kunnen uitdrukken**

Gouda -Sportclub Irene 1 – 0 Misschien hadden die Gouda supporters na afloop wel een beetje gelijk. Misschien hadden de voetbalgoden op de Sportolympus inderdaad beslist, dat Gouda ditmaal geen doelpunt mocht maken. Toegegeven, de Goudse ploeg had geen greintje fortuin. Maar een wat minder bijgelovige toeschouwer zoekt toch maar liever naar andere factoren, die de Goudse nederlaag moeten verklaren.

En die ziet, aan de ene kant een heel accuraat werkende verdediging met daarachter een kei van een doelman. Met aan de andere kant een Goudse aanval, die anderhalf uur lang in hetzelfde recept bleef geloven en daarom steeds weer opnieuw in dezelfde fuik liep. Gouda heeft in de tweede helft herhaaldelijk de opstelling gewijzigd. Maar het had beter een paar wijzigingen in de tactiek kunnen aanbrengen.

Hebben, denkt de doelman van Sportclub Irene. Opspringend vangt hij bij een van de vele aanvallen van Gouda de bal. Spelmoment uit de tweede helft.

Eén aanvalsgolf, maar geen goals

Men kan wel praten over verdiend of onverdiend, of over het grote Goudse overwicht, dat er de hele wedstrijd was, zo'n babbeltje wast de Goudse nederlaag niet weg. Dat Sportclub Irene met de rug tegen de muur heeft gestaan, dat het zich op bepaalde momenten met de moed der wanhoop door een rijstebrijberg van moeilijkheden moest werken, doet in dit geval zo weinig ter zake.

Er blijft dat éne doelpunt van middenvoor Van Rhee, gescoord in de zevende minuut van de wedstrijd. De Goudse verdediging had op links even een steekje laten vallen, de Limburgers hadden met een heel knappe aanval van de ruimte, die ze daarvoor kregen, geprofiteerd. En dat ene doelpunt besliste de wedstrijd, omdat de Goudse aanval voortdurend over de verkeerde weg wandelde.

Neem de eerste helft. De aanvallen van de Limburgers waren op één hand te tellen, die van Gouda rolden practisch in een constante stroom naar Irene's doelgebied. Maar waren die Limburgse acties in feite niet veel gevaarlijker?

Daar zat tenminste vaart in, de vaart die de 5600 kijkers bij Gouda voortdurend hebben gemist. In de aanvallen van Sportclub Irene zaten beweeglijkheid en variatie, die bij Gouda niet voldoende te vinden waren.

Alleen in de eerste minuut heeft men linksbuiten Hoogendoorn een flink gat in de Tegelse defensie zien boren. Zijn voorzet werd door Ravenstein rakelings over de lat gekopt,

Maar wat heeft men daarna nog, behalve een kwartiertje later die schitterende genomen vrije schop van Frederiks, die doelman Schroemgrens tot een miraculeuse redding inspireerde, van de Goudse voorhoede gezien?

Onbegrijpelijk, dat Gouda practisch alle aanvallen op dat centrum richtte, waar de backs Thijssen en Rommerskirchen samen met spil Geraats een bijna onneembare stelling hadden opgetrokken. Of waren het de zenuwen misschien, die de Goudse ogen voor andere wegen sloten? Onbegrijpelijk ook, "waarom de Goudse aanvallers zo vaak een afwachtende houding aannamen. Al te vaak lieten zij een van de maats maar rustig in zijn ééntje tobben. Al te vaak bleven ze in de schaduw van de tegenstander hangen zonder de vrije positie te zoeken.

En beide binnenspelers Frederiks en Walthie remden te dikwijls het tempo af, ook waren beiden maar zelden voor het doel te dichten.

Zelfs de Goudse aanwezigheid kon geen onrust zaaien.

Elftal veranderd, maar niet spelopvatting

O natuurlijk, het was goed gezien, dat deze voorhoede waarschijnlijk ook in de tweede helft geen kind kwaad zou doen. Dus zocht Gouda direct na de hervatting via een paar omzettingen naar een klein beetje verhoging van de stootkracht.

Maar met alle wijzigingen kwam er in Gouda's spelopvatting nog geen cent verandering. Het bleef het sterke Tegelse centrum zoeken en van een hoger tempo was geen sprake. Kruitbosch kwam naar de middenvoorplaat, maar het enige resultaat was, dat Gouda zijn vleugels nog meer verwaarloosde en het de Limburgers nog makkelijker maakten. Kruitbosch werd eenvoudig in een Limburgs kransje verpakt en toen was de zaak bekeken.

Dan proberen we het een keertje met De Gruijl, werd toen de Goudse gedachte. Het was nog zo'n raar idee niet, als . . . de andere voorwaartsen De Gruijl maar wat beter hadden begrepen. De Gruijl had dóór, dat de Limburgse fuik geen perspectieven bood.

Hij was na enkele minuten naar de linkervleugel verhuisd en als Gouda hem daar met een beetje maatwerk nu maar de nodige passes had aangegeven, misschien was er nog iets van de buit gered, Op links lagen er inderdaad kansen. Daar was die verdediging niet zo waterdicht. De vlak voor rust voor Van Schaik ingevallen Willemse toonde dat met een korte run en een zwiepend schot op de paal halverwege die tweede helft, duidelijk aan. Maar Gouda liet De Gruijl op de vleugel voorlopig staan.

Het was Frederiks tenslotte, die De Gruijl met een verre pass vond en daarmee moeilijkste minuten voor de Limburgers defensie inleidde. Want De Gruijl liep om de fuik heen en haalde met een paar geraffineerde passes voor enkele ogenblikken de rust uit Irene's verdediging weg. Dat was de periode waarin doelman Schroemgens tot de held van de wedstrijd kon uitgroeien. Waarin hij kopballen van Frederiks en Ravenstein schitterend uit zijn kooi zweefde en een loeiharde schuiver van Frederiks wegdook. Waarna Ravensteiun enkele ogenblikken later een leeg doel miste, twee minuten later een andere goede kans liet liggen en een kopbal van De Gruijl alweer op wonderbaarlijke wijze door Schroemgens werd weggebokst. Had Gouda dit spelletje eens een hele tweede helft op de grasmat kunnen krijgen! Misschien had zelf Schroemgens het dan niet meer kunnen redden. Nu joeg hij met een enkele fraaie saves het allerlaatste beetje overtuiging uit de Goudse – ploeg en zonder geloof in eigen kracht was er weinig meer te beginnen.

A.s. zondag wordt de strijd om het amateurskampioenschap van Nederland voortgezet met ESCA – Gouda te Arnhem, een ontmoeting die voor Gouda de laatste kans betekent en die het zal moeten winnen om een kans op de titel te blijven houden:

Stand

ESCA	2 - 3	5 - 4
Gouda	3 - 3	4 - 4
Sp. Irene	3 - 2	4 - 5